

על הקשר בין יגאל אלון ליום הולדתו של העיתון

מאי 2013, "עלון התבור" נולד במשקל כמה בייטים בודדים להורים הנרגשים ליאור וענבל. 95 שנים קודם לכן באוקטובר 1918, נולד יגאל פייקוביץ' להוריו הגאים חיה וראובן מכפר תבור. כמעט מאה שנים מפרידות בין הולדת העיתון לזו של הדמות, אך עדיין, סיפורו של האחד קשור קשר הדוק בזה של השני ובציר הזמן שבין פייקוביץ' לעלון ניצב לו בגאון עץ אלון, אלון תבור. מי הוא אותו יגאל? ואיך פאזל הפרטים משתלב לכדי סיפור אחד? כל זאת ועוד בכתבה הבאה.

סיפורנו מתחיל כאשר יגאל, גיבורנו, הגיע לגיל מצוות. אביו קרא לו להגיע אל מחסן התבואה ונתן לו את מתנת בר המצווה שלו, אקדח בראונינג חצי אוטומטי. יגאל היה נרגש מאוד. ליום הזה ציפה. מעתה יהיה לו נשק, כמו שיש לרשות אחיו ואביו. עוד הוסיף האב: "הערב תצא לשמור על שארית התבואה הקצורה, בחלקת ה'בלוט' שלנו." יגאל הנרגש נענה לאתגר ויצא עם שקיעה לחלקה, בה צמחו עצי אלון יפים. זו הייתה הפעם הראשונה שיצא לשמירה לבדו, בלילה. כאשר הגיע לחלקת "הבלוט" התמקם תחת אחד מעצי האלון

מאחורי סלע גדול. ביגאל הצעיר שרר פחד גדול, כל תנועה שעשה על הקרקע הביאה לתגובה מבהילה של הציפורים שקיננו על העץ. ששרר השקט החל להקשיב לקולות הלילה וקיווה שהלילה לא יגיעו הגנבים. אך רצונות לחוד ומציאות לחוד. לאחר מספר שעות הבחין יגאל בכמה רוכבי סוסים נכנסים לשדה ומתחילים לאסוף את התבואה. הוא פעל בדיוק כפי שהורה לו אביו. תחילה הניח להם לשקוע בעבודה ולאחר מכן צעק אליהם בקריאת אזהרה- ענדק!, קריאה זו לא הפחידה אותם. הוא דרך את נישקו בתקווה שאולי זה יבריחם אך גם זה לא עזר. לבסוף הרים את נשקו וירה באוויר, בתגובה הם דרכו את נישקם ותפסו עמדות. הנער לא ידע מה לעשות, כיצד להגיב. אולם תוך שבריר שניה שמע יגאל מאחוריו קולות ולקללות בערבית ומיד אחריהן יריות. הגנבים ברחו ושהסתובב יגאל ראה את אביו ראובן. אביו העמידו במבחן אך עדיין היה לצידו ושמר עליו. שמחתו של הנער הייתה כפולה, גם עמד במבחן וגם אביו ראה אותו בעמידתו והיה גאה בו.

יגאל אלון,
שם עם סיפור.

נקפוץ שש עשרה שנים קדימה, יגאל שלנו כבר אינו נער אלא בחור בוגר, לוחם ואחד מאלופי צה"ל שזה עתה עומד לקום. היה זה טקס השבעת אלופי צה"ל הראשונים. בן גוריון ראש הממשלה ושר הביטחון דרש מכל האלופים העתידיים להחליף את שם משפחתם משם לועזי לעברי שכן "אלופים עבריים צריכים שמות עבריים". המועד התקרר ויגאל פייקוביץ' (גיבורנו) היה חייב לבחור בשם חדש. בן גוריון הציע הגלעדי, יצחק שדה הציע ניר, אבל אז נזכר יגאל בעץ האלון העבות שבחלקת "הבלוט" בו ידע את הקרב הראשון בחייו. דקה לפני שידור החדשות חשף יגאל את שם משפחתו, זאת לאחר שהתייעץ עם אשתו בלבד. שם משפחתו החדש יהיה אלון, יגאל אלון. האחים ניחשו מיד מדוע בחר אחיהם הצעיר בשם זה ואביו היה מרוצה: מאדמתו לקח.

אלון היה לדמות מיוחדת בנוף הישראלי, איש בעל עקרונות, חזון, סובלנות, יכולת פיקוד ומנהיגות. שנה לאחר פטירתו הוקם בית ספר שדה למרגלות התבור, במקום בו הייתה בעבר החלקה של משפחת פייקוביץ'. הוחלט לקרוא

לבית הספר על שמו של יגאל אלון, בית ספר שדה אלון תבור. בטקס חגיגי נחנך המקום בנוכחות משפחת אלון

ובנוכחות עץ האלון, תחתיו הסתתר יגאל ועוד ניצב לו (עם תמיכה רבה) עד היום בשטח הביס"ש.

העץ של יגאל
צילום: אור אבטליון

וכך החל לפעול בית ספר שדה אלון תבור. מקום בו כיום מתארחות משפחות וקבוצות רבות בכל שנה ומקום בו נמצא מרכז ההדרכה של אזור הגליל. מרכז הדרכה שמדריך משפחות וילדים מכל רחבי הארץ, שמטרתו להנחיל את אהבת הארץ לדורות הבאים ולחבר את הקהילה הקרובה והרחוקה לנופיו המרהיבים של הגליל. בין שלל ההדרכות והפרויקטים שנעשים מדי שנה לצורך הגשמת מטרות אלה ועם אותו רצון ללמד, לספר, לשתף ולחקור קם לו בדיוק החודש, לפני שנתיים העיתון של בית ספר שדה גליל - "עלון התבור", עיתון שמגיע מדי חודש למאות קוראים מכל רחבי הארץ.

יגאל אלון אמר פעם משפט שהפך לקלאסיקה, משפט שהוא קו מנחה ללימודי ההיסטוריה של עמנו - "עם שאינו יודע את עברו ההווה שלו דל ועתידו לוט בערפל". אז העבר ידוע, ההווה מלא בעשייה ולכן כל שנשאר הוא לאחל ברכה קטנה לעתיד לעיתון הצעיר והיא שנמשיך להתעניין, להתפתח ולהביא לכם הקוראים את הכתבות המעניינות ביותר. אבל הכי חשוב שנזכור מאיפה הכל התחיל ולשם מה אנחנו כאן.